

# אכילה קודם תפלת שחרית

## שוע"ר סי' ע"ה

היה עוסק באכילה (אפילו בסעודה קטנה) ... צריך להפסיק ולקרות, אף על פי שיש שהות לקרות לאחר שיגמור עסקים אלו, גזירה שמא ימשוך בהם ויעבור זמן קריאת שמע. ואינה דומה לתפלה שאם התחיל אין צריך להפסיק כמו שיתבאר שם, לפי שקריאת שמע הוא מן התורה החמירו בה יותר, לפיכך קוראה בלא ברכותיה, שברכותיה הם גם כן מדברי סופרים ... כשהתחיל באיסור, דהיינו התחיל לאכול תוך חצי שעה לעלות השחר...

אבל לאחר שעלה עמוד השחר אסור להתעסק בצרכיו עד שיתפלל כמו שיתבאר שם, ואפשר שהוא הדין לקריאת שמע שהיא קבלת מלכות שמים. ולא דמי לאכילה, דהיינו טעמא שיתפלל על דמו.

## קונטרס אחרון שם

ואפשר בלאו האי טעמא אסור גם קודם קריאת שמע, שהוא עיקר קבלת מלכות שמים, ויש בה משום ואותי השלכת כו'.

## שוע"ר סי' פט

אסור לאדם להתעסק בצרכיו קודם תפלת י"ח בשחר כדי שלא יפנה לבו לשום דבר עד שיתפלל.

ה אסרו חכמים לאכול או לשתות משעלה עמוד השחר עד שיתפלל י"ח, וסמכו איסור זה על מ"ש לא תאכלו על הדם, כלומר לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם. וכל האוכל ושותה ואחר כך מתפלל עליו הכתוב אומר ואותי השלכת אחר גיוד, אל תקרא גיוד שמשמעו כל צרכי גופך, אלא גיוד לשון גאווה, אמר הקדוש ברוך הוא לאחר שאכל ושתה זה ונתגאה קיבל עליו עול מלכות שמים. לפיכך מותר לשתות מים קודם התפלה, אף על פי שהם צורך הגוף, הואיל ולא שייך בהם גאווה ... ואפילו כל מיני אוכלים וכל מיני משקין ששייך בהם גאווה, מותר לאכלם ולשתותם לצורך רפואה, שאין ברפואה משום גאווה. אבל לרעבו ולצמאו אסור, אלא אם כן אינו יכול לכונן דעתו בתפלתו עד שיאכל או שישתה, ואפילו עכשיו שאין מכוונים כל כך בתפלה, מכל מקום אם רוצה לאכול ולשתות כדי לכונן הרשות בידו.

ו אם התחיל לאכול קודם עלות השחר צריך להפסיק כשעולה עמוד השחר. ואף על פי שבתפלת המנחה אין צריך להפסיק. מכל מקום כאן הואיל ואיסור האכילה קודם התפלה הסמיכוהו חכמים על לא תעשה שבתורה, שהוא לא תאכלו על הדם, צריך להפסיק אפילו התחיל בהיתר. ויש אומרים שאין צריך להפסיק לתפלה אפילו התחיל באיסור, אלא לקריאת שמע בלבד שהיא מן התורה צריך להפסיק, אם התחיל באיסור. וקורא קריאת שמע בלא ברכותיה, שברכותיה הן מדברי סופרים. והעיקר כסברא הראשונה.

## היום יום – יו"ד שבט

אמי זקנתי (הרבנית מרת רבקה נ"ע) בהיותה כבת שמונה עשרה שנה – בשנת תרי"א – חלתה, וציוה הרופא אשר תאכל תיכף בקומה משנתה, אמנם היא לא חפצה לטעום קודם התפלה, והיתה מתפללת בהשכמה ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית. כשנודע הדבר לחותנה אדמו"ר הצ"צ, אמר לה: ... בעסער עסען צוליב דאווענען ווי דאווענען צוליב עסען ... מאמר זה אמר אדמו"ר לאחד על יחידות, והוסיף: און מען דארף עס טאן בשמחה.

## עץ החיים פכ"ה

בשעה שביעית ומחצה יתאספו כולם אל הזאל הגדול ... אחרי הנחת תפלין וקריאת שמע ואחר שתיית טיי, וילמדו ב' שעות רצופות עד שעה תשיעית ומחצה.

## אגרות קודש ח"י אגרת ג'רפד

ותקותי חזקה אשר בקבלתו מכתבי זה, הנה לא ירעיב את עצמו עד כמה וכמה שעות על היום, אלא ישתה דבר המחזק את הגוף, וגם יאכל מיני מזונות בבקר, ואפילו קודם התפלה. וכבר ידוע פתגם רבוה"ק והוראתם, אז מען דארף עסין צוליב דאווענען ניט דאווענען צוליב עסן. וכוונתם היתה גם כן בפשטות, שאם הוא רעב בשעת התפלה, הרי אי אפשר, לאנשים כערכנו – שלא תהי' לזה נגיעה בהתבוננות בתפלה והאריכות בה, משא"כ כשיאכל לפני התפלה יסולק בלבול זה, וביכולתו – אם רק ברצונו – לעבוד עבודתו ביותר טוב ובאופן נעלה.

בס"ד, בעזה"י, התחילה סדרת שיעורים בנושא:

## אכילה קודם תפלה ומצוה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו השיעורים הבע"ל:

(א) אכילה קודם תפלת המנחה.

(ב) אכילה קודם תפלת ערבית.

### ג) אכילה קודם תפלת שחרית.

(ד) אכילה קודם תפלת מוסף.

(ה) אכילה קודם תקיעת שופר.

(ו) אכילת קודם נטילת לולב.

(ז) אכילה קודם ספירת העומר.

(ח) אכילה קודם בדיקת חמץ.

(ט) טעימה קודם קידוש.

(י) טעימה קודם הבדלה.

(יא) האכלת קטנים קודם קידוש.

(יב) האכלת קטנים ביום הכיפורים.

(יג) האכלת קטנים חוץ לסוכה.